

Varemærke, bør gives nogen Indskrænkning; thi Anmelderen kan ikke ved sit Samtykke stifte den, til hvem han overdrager Varemærket, Eneret paa dette; Eneretten kan kun erhverves ved Anmeldelsen, og i det Dieblit, En opgiver et Varemærke, bliver det alle Mands, indtil en Anden ved at anmeldte det samme Varemærke erhverver Eneret til dette.

Spvad angaar Udvalgets øvrige Ændringsforslag til Lovforslagets §§ 1—10, da vil det ses, at disse alle staa i Forbindelse med det Hovedændringsforslag, der er stillet om, at den stedlige Registrering hos Dvrighederne skulde afløses af en Centralregistrering af Anmeldelserne om Varemærkerne. Det er en Følge deraf, at flere af disse Paragrafer have maattet undergaa en Redaktionsforanoring. Den Fordel, der vil opnaas ved at erholde en Centralregistrering, er saavel omtalt i Betænkningen som ogsaa fremhævet af mig ved første Behandling af Lovforslaget, og det ligger jo klart for, at denne bestaar væsentlig deraf, at der ved en Centralregistrering vil gives den, der anmelder et Varemærke, Afgang til Kundskab om, hvilke andre Varemærker der allerede ere anmeldte, hvorved han altsaa vil undgaa at sætte sig i Beskæftning for at faae et Varemærke, som en Anden alt har taget i Brug, indregistreret og faaet Eneret paa samme. Udvalget har ikke kunnet skjønne, at der kunde være nogen administrativ Banstæthed ved at ordne en saadan Centralregistrering. Den maa desuden anbefales derved, at der kun derved vil kunne opnaas en Ensartethed i det Skjøn, som i mangfoldige Tilfælde maa afgives om, hvorvidt et Varemærke er af en saadan Bestaendighed, at det er tilstedeligt eller ikke. Udvalget har saa meget mindre taget i Betænkning at foreslaa denne Hovedændring i Loven, som der allerede i Motiverne til Lovforslaget var antydet, at der havde været Lovid hos Indenrigsministeren om, hvorvidt man burde gaa over til Centralregistrering eller, som det sker i Preussen, holde sig til den stedlige Registrering, og som den ærede Indenrigsminister ogsaa ved første Behandling udtalte sin Beredvillighed til at gaa ind paa de Ønsker, som fra flere Sider i Thinget bleve udtalte om, at denne Ændring maatte foretages. Derimod medfører denne Hovedændring ikke nogen Forandring i den Grundtante, hvorpaa hele Lovforslaget er bygget, den nemlig, at Anmelderen af et Varemærke selv maa bære Ansvar for og tage Følgerne af, at det valgte Varemærke er af saadan Bestaendighed, at han ikke kan opnaa den Eneret paa samme, han attraaer. Thi vel er det antydet i Motiverne til Lovforslaget, at, medens man ikke kunde paalægge den stedlige Dvrighed at foretage nogen Undersøgelse af, hvorvidt Varemærket var tilstedeligt og kunde indregistreres eller ikke, vilde det være muligt under Systemet af Centralindregistreringen at give Anmelderen nogen Veiledning ved Valget af

Mærket, og det har derfor ogsaa været Stændstand for Udvalgets næsteste Overveelse, og Forsøg ere anstillede, om man kunde paalægge Registratør at forhandle med Anmelderen om Valget, saa at denne kunde være sikker paa, at han vilde kunne erhverve Eneret paa Mærket. — Men det maa vel erindres, at, naar det paalægges Registratør, den, der skal foretage Indregistreringen, at sætte sig i Forbindelse og Forhandling med Anmelderen for at faae de Mangler, der kunde klæbe ved det anmeldte Varemærke, rettede, maa der jo gaa en Tid hen, inden Forhandlingerne derom kunne afsluttes, og selv om man gjør denne Tid kort, vil det dog deraf være Følgen, at de, som i den Tid, der gaar med til Forhandlingerne om at rette Manglerne ved den modtagne Anmeldelse, gjøre Anmeldelse om et lignende Varemærke, hvorved ikke de Mangler klæbe, som have givet Anledning til Forhandling, ere afkaarne fra dem Rytte og Virkning at gjøre en saadan Anmeldelse. Det er altsaa en Uret, man vil gjøre imod den, der har sin Anmeldelse om et Varemærke i fuldstændig Orden, saa at det strax kunde indregistreres, dersom man vil indlade sig paa at paabyde en Forhandling mellem Registratør og Anmelder om et Varemærkes Bestaendighed og om at faae mulige Mangler ved Varemærket rettede. Men, medens man saaledes ikke har troet at kunne gjøre det til nogen Pligt for Registratør eller paalægge ham det Ansvar at foretage en foreløbig Undersøgelse af Varemærket, inden Anmeldelsen betragtes som endnu afgiven, har man paa den anden Side ment, at det i den Instrux, som vil blive meddelt Registratør af Indenrigsministeriet, vil kunne paalægges ham som Pligt saa vidt muligt at vise en saadan Belvillie mod Anmelderen eller den, der kommer til ham i den Hensigt at faae et Varemærke anmeldt, at der derved vil kunne ydes Anmelderen en væsentlig Hjælp til at faae udført de Skridt, der høre med til at faae Varemærket indregistreret. Det vil ogsaa være en Hjælp for Anmelderen, at der, som af Udvalget foreslaaet, udgives en Registreringstidende, hvori samtlige Varemærker, som blive anmeldte, blive optagne. Det kan ikke betvivles, at denne Registreringstidende, som indeholder samtlige Varemærker, vil blive holdt af den største Del af Handelsverdenen, som jo i det Hele har Interesse af at blive bekendt med saadanne. Udbredelsen af denne Tidende vil kunne ske efter en forøget Maalestok, dersom der findes Anledning til, hvad der er henstillet til Indenrigsministerens og vel ogsaa Justitsministerens Afgjørelse, at indføre i denne Indregistreringstidende de næsten daglige Beskjendtgjørelser, som ske om Firmaanmeldelser, Beskjendtgjørelser, som det for Handelsverdenen har megen Betydning at blive bekendt med og at have ved Haanden, hvorimod det, naar de alene findes i et Blad, der indeholder mangfoldige andre Beskjendtgjørelser, er forbundet baade med større Beskæftning og